

Občinski svet Občine Kamnik podeljuje **Tereziji Mali srebrno priznanje Občine Kamnik** za izjemno poslanstvo in delo ter doprinos k turistični in kulturni prepoznavnosti občine Kamnik.

Terezija (Rezka) Mali je leta 1973 pri 45. letih začela pasti živino na Gojški planini, na Stolniškem stanu. Že po prvem letu planinskega življenja jo je Jožefa Humar, po domače Debevčeva Zefa, naučila izdelovati trniče in ji tudi izročila prvo pisavo. Debevčeva Zefa je bila v tistem času še edina, ki je znala izdelovati trdi sir – trnič, etnološko posebnost Velike planine. Rezka Mali se je tako že v prvih letih svojega življenja na planini naučila vsega o izdelavi trničev in je bila nato vrsto let edina, ki je ohranjala to etnološko izročilo. Je topla oseba, ki je trnič vedno delala s srcem – v vsako kepico trniča, ki je simbol ljubezni, je vnesla del svoje toplote. Le njej se lahko zahvalimo, da je ohranila tradicijo izdelovanja te posebnosti kamniških planin in jo prenašala na mlajše generacije ter tako poskrbela, da ne gre v pozabo.

Na pobudo Marte Kos, zaposlene na Kmetijski svetovalni službi Kamnik, se je Rezka Mali udeleževala razstav *Dobrote slovenskih kmetij* na Ptuju in predstavljala Veliko planino in s tem občino Kamnik. Tu je prejela vrsto priznanj, med njimi osem zlatih in štiri srebrna. Na omenjeni razstavi je leta 2002 in 2005 prejela tudi plaketo *Znak kakovosti*. Vedno se je odzvala na povabila različnih institucij, kjer je prikazovala izdelavo trničev. Nekajkrat je sodelovala na Dnevih narodnih noš in oblačilne dediščine v Kamniku, leta 2006 pa je trniče skupaj s podjetjem Dednina Šubelj popeljala preko meje, saj so se v Torinu udeležili sejma *Terra Madre*, kjer so s svojo predstavitvijo navdušili takratnega predsednika Republike Italije Giorgia Napolitana in predsednika gibanja *Slow Food* Carla Petrinija. Njihovo predstavitev je pokrivala tudi italijanska nacionalna televizija RAI.

Prepoznavnost Rezke Mali je šla v svet, saj jo vsako leto obiščejo številne skupine turistov tako iz Slovenije kot tudi iz sveta (iz Argentine, Kanade, Francije, Japonske, Kitajske in od drugod). Skoraj ne mine leto brez prispevka o njenem življenju in izdelovanju trniča v kakšnem lokalnem ali nacionalnem časopisu oziroma brez oddaje tako v Sloveniji kot tudi v tujini. Njen trud je prepoznalo tudi Ministrstvo za kulturo, saj je izdelavo trničev in pisav leta 2014 s sklepom vpisalo v register žive dediščine. Istega leta sta ji župan Občine Kamnik in takratni Zavod za turizem in šport v občini Kamnik podelila zahvalo za ohranjanje pastirske dediščine Velike planine. V zadnjih letih pa je opaziti večje zanimanje za to etnološko posebnost tudi pri mlajših generacijah, ki jim Rezka Mali z veseljem pokaže vse skrivnosti izdelave trničev.